

inden sit 28de Lægsår har gjort eet Tøgt, skal forlovs udskrives, naar han kommer tilstede i Landet, har man meent det rigtigt — og i saa Henseende vil det ærede Medlem nok være med til at være Formynder —, at det vilde være heldigst for de Befarne at faae dette afgjort inden det 26de Aar; det vil ganske vist vise sig at være bedre for dem, og derfor er ogsaa Udvalget gaaet ind paa Bestemmelsen. Jeg veed ikke, om det er indtil § 38, der er sat under Forhandling?

Formanden: § 37 er den sidste Paragraph.

Ordføreren: Ja, saa har jeg i Dieblisset ikke mere at sige.

Berg: Jeg skal begynde med at udtale en Tak til mine Colleger i Udvalget og den høitærede Justitsminister for den Velvillie, hvormed man er gaaet til at behandle det Affnit, som nu er under Forhandling, og navnlig om Indkaldelsen af Sønænd, som har bevirket, at man ved fælles Bestrebelse er kommen til at foreslaae Bestemmelser, som med Hensyn til Skibsfarten og de Befarne ere betydelig heldigere i mange Henseender, end hvad der tidligere har været Lov i Danmark, uden at det dermed er sagt, at der jo kan være flere Ting, som jeg personlig kunde ønske anderledes. Det er jo en Selvsølge, at man ikke kan forlange, at Alt skal blive, som man personlig kunde ønske det. Der er dog enkelte Poster, som jeg ikke har kunnet opgibe, trods denne min Anerkendelse af mine Collegers og Justitsministerens Velvillie. — Et af disse Punkter er Forslaget Nr. 51. Det er ganske rigtigt anført af den ærede Ordfører, at der i Udcastet staaer, at den Mand, der er udsreven til Hærens eller Søværnets Linie, behøver Krigsbestyrelsens Tilbællelse til at forfremmes til Befaren og overføres i de Befarnes Række. Men hertil har jeg føiet et „ikke“, men saa har jeg endvidere tilføiet „i Fredstid og under almindelige Forhold“, idet jeg erkjender, at der under ualmindelige Forhold eller i Krigstid bør kræves en saadan Tilbællelse som Betingelse. I saa Tilfælde bør han ikke kunne gaae over i de Befarnes Række,

reise ud af Landet og undgaae at møde til Krigstjeneste. — Nu har Fleertallet i Betænkningen og navnlig den ærede Ordfører draget stærkt tilfælt mod dette Forslag, men jeg troer, at denne Modstand er ubegrundet. Forslaget gaaer ud paa, at naar en Mand — i Reglen vil det jo albrig træffe Landsoldaten — kommer ind til Søværnet, og han maastee tidligere har været hjemme hos sin Fader og fisset eller deslige eller maastee ikke i sit Liv har faret tilspes, maastee albrig seet Søen før, — det kan ogsaa hændes, — og da kommer ombord, gjør et Tøgt og faaer Lyst til Søen, da vil han frit kunne vælge mellem enten at gaae tilbage til sin Spade og blive derved som Dagleier for Livstid eller at blive Sømand af Interesse derfor og trods Sølivets Farer og Besværligheder betræde denne sidste Veie. Han har faaet Lyst til Søen, den tiltaler ham, og skulde vi nu i Loven sætte en Skranke for, at en Mand gaaer tilspes? Dette forekommer da mig aldeles unaturligt for en Sønation. Ja, vil man sige, han kunde jo, før han blev udsreven, have gjort 18 Maaaneders Søfart udenfor de bestemte Linier, og han vilde da blive forfremmet til Halvbefaren, men det er ikke altid let for en Mand, selv om han boer ved Havet, at have gjort dette; han kan have opholdt sig hjemme og ikke være kommen ud, fordi han har skullet tjene det daglige Brød til sine Sødfænde og sine Førelbre. Han har derfor netop maattet ligge i de nærmeste Farvande og ikke kunnet komme udenfor disse Linier og blive Befaren. Altsaa en Mand kommer ombord som Marinesoldat og faaer Lyst til Søen, og nu skulde vi forhindre, at han bliver Befaren, sige til ham: Du skal blive Fisser Din Livstid, Du kan ikke komme ud, eller: Du skal gaae tilbage til Landjorden, hvor Du har været før og vedblive at være Dagleier o. s. v. — Jeg troer ikke, og det mener den ærede Ordfører navnlig, at vi have for mange Befarne, saa det vilde være heldigt, om vi kunde faae flere og flere til at gaae den Veie og drage Fordeel af Landets Veliggenhed. Jeg troer dernæst, at det ikke vil være til ringeste Ginder for den egentlige Krigstjeneste. Man siger vel: Nu have vi indøvet denne Mand til at exercere med Kanoner, og nu smutter han over til